

ŽIVOT VÍRY

Proměna
společnosti
evangeliem

Petr Kučera:
Číst Bibli
očima dítěte
/ 4

L. Cunningham:
Jaké má Trump
kořeny?
/ 8

Příběh:
Ta nemoc
není k smrti
/ 18

Domácí skupinky

Proč a jak
na to

Co najdete v tomto čísle

ÚVODNÍK

- 4 Čist Bibli očima dítěte**
Petr Kučera

REPORTÁŽ

- 6 KK 2020:**
Bůh letos jednal on-line
Tomáš Dittrich,
Kateřina Coufalová

ROZHOVOR

- 8 Trump je citlivý po mamince, ale vydal se cestou svého otce**
Loren Cunningham

TÉMA:

POTŘEBUJEME DOMÁČÍ SKUPINKY?

- 12 Církev scházející se po domech?**
Jiří Unger
- 14 Jak se pozná úspěšná skupinka?**
Lubomír Ondráček
- 15 Co od skupinek očekávat a co ne**
Tomáš Grulich
- 16 Nový měch pro nové víno**
Werner Kniesel

MŮJ PŘÍBĚH

- 18 Ta nemoc není k smrti**
Jana Krystynová
- 19 Mokrá černý svetr**
Marie Hovorková

STVOŘENÍ

- 20 Antropický princip**
Josef Potoček

REGENZE

- 22 Svatý sex**
Lubomír Ondráček

MÉDIA, KULTURA

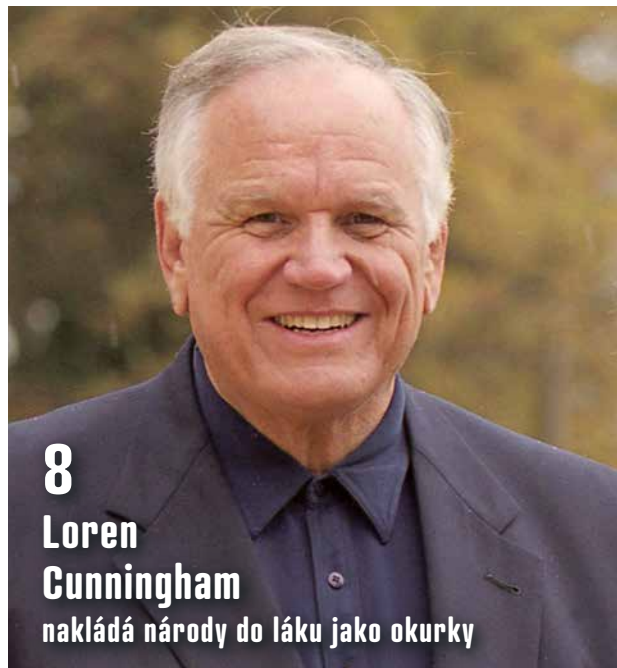
- 24 Čemu slouží**
Příběh služebnice?
David Robertson

PŘIPRAVUJEME

- **Dlouhý stín Bílé hory**
  - Ovlivňují nás události staré 400 let?
- **J. A. Komenský na stříbrném plátně**
  - rozhovor s Lubošem a Ivou Hlavsovými
- **Pošramocená pověst církve a co s tím**
  - úvodník Dana Drápala

6
Křesťanská konference měla premiéru
fotoreportáž

8
Loren Cunningham
nakládá národy do láku jako okurky

12
téma: Domácí skupinky
Představy a realita

18
„Pane, chceš si Lukáška vzít k sobě?“
příběh o leukémii

20
Vesmír stvořený člověku na míru?
Evolucionismus má problém

24
Křesťanství jako strašák
Televizní seriál Příběh služebnice

Život víry je měsíčník vydávaný Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému dorozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misii a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů.

KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o prohloubení.

PŘEDPLATNÉ A DISTRIBUCE

Časopis objednávejte pomocí formuláře na webu www.zivotviry.cz nebo na e-mailové adrese predplatne@zivotviry.cz, popř. na tel. číslo 284 841 922.

Předplatné lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Jednotlivá čísla lze zakoupit také v **audioverzi** a jako **PDF** (viz www.zivotviry.cz).

Předplatné, distribuce a reklamace **na Slovensku**:
Knihkupectvo Jonatán, Legionárska 2,
811 07 Bratislava, tel. 02/555 63 040,
e-mail: jonatan@vvh.sk, web: www.jonatan.vvh.sk

Distribuce **pro zrakově postižené** elektronicky:
Diakonie ČCE, Klimentská 18, 110 00 Praha 1
tel.: 222 316 306, e-mail: szp@scps.diakonie.cz

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal

Redakce: Mgr. Kateřina Coufalová, Ing. arch. Tomáš Dittrich

Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír

Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová

Sazba: Ondřej Pumr

Korektury: Mgr. Kateřina Coufalová, Zdenka Brázdilová

Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman

Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace

KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8

tel.: 284 841 922, e-mail: redakce@zivotviry.cz,

web: www.zivotviry.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147

Registrováno: MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Uzávěrka **rádkové i plošné inzerce** je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzertní zadání dle možnosti, s 50% příplatkem.

Seznamovací a fundraisingové inzertní nezveřejňujeme. Podmínky inzerce: <http://zivotviry.cz/inzerce>

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslat příspěvky krátkit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

© Život víry – všechna práva vyhrazena.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xero kopií, pouze zdarma.

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

„**P**ane Bože, dávám ti svůj život. Prosím, použij si mě, jak budeš chtít.“ Klečel jsem tváří k zemi na starém koberci na evangelické faře v Hoštálkové na Valašsku. Na faru jsme přešli spolu s dalšími asi 15 nebo 20 lidmi, kteří předtím na evangelizačním setkání v kostele reagovali na výzvu kazatele k přijetí Ježíše jako Pána a Zachránce. Já jsem z nich byl nejmladší. Bylo to 14. března 1987 a bylo mi deset let.

Moje duchovní cesta byla výrazně ovlivněna rodinou, do níž jsem se narodil. Dědeček, jehož jméno také nesu, byl laickým kazatelem evangelického misijního hnutí Snaha a na mnoha místech v tehdejší Československu zvěstoval Dobrou zprávu. Jezdívával i se svými deseti dětmi, které měly secvičeno mnoho písní ve vícehlasech a na jeho přednáškách vystupovaly jako pěvecký sboreček. To znám už jen z vyprávění, dědeček umřel pouhých pár týdnů poté, co jsem se narodil. Přesto mě dědečkův vliv zasáhl. Jeho děti (včetně mého tatínka) nejenže samy od mládí sloužily Bohu, ale také ke vztahu k němu později vedly svoje děti – včetně mě.

Evangelický pietismus ovšem byl jen jedním z pramenů, z nichž jsem odmalíčka čerpal a které mě formovaly. S rodiči jsme pravidelně navštěvovali také bohoslužby u baptistů nebo v Církvi baptistické. A když v Olomouci vznikla skupina tehdy ještě ilegálních letničních (dnešní AC), scházela se v našem obýváku. Právě letniční křesťané mě přibližně rok po mém obrácení pokřtili ponořením do řeky kdesi ve Slezsku. A pár týdnů nato jsem prožil naplnění Duchem svatým a dostal jsem dar jazyků – to bylo pro změnu na dětském táboře pořádaném pražským maninským sborem, zárukou dnešního KS. Aniž bych to plánoval a aniž bych to tehdy dokázal analyzovat, přijímal jsem pozhánání od věřících z různých proudů a přirozeně jsem vnímal, že Boží jednání není omezené hranicemi denominací.

Vzpomínám na druhou Křesťanskou konferenci v létě 1989, ještě před pádem komunistického režimu, která se konala v Paláci kultury, monstrózní budově postavené pro sjezdy KSČ. Obrovské prosklené předsálí s výhledem na Prahu, mramorové obložení, chladivá klimatizace v sedačkách (věc nevidaná!)... A mnoho set nadšených křesťanů z různých církví, kteří chválili Ježíše. Dodnes žasnu, že něco takového tehdejší úřady povolily. A na konci roku přišla Sametová revoluce. Bylo mi necelých třináct, ale tehdejší události jsem prožíval intenzivně. Vylepoval jsem plakáty, hlal jsem zprávy, každý večer jsem si chodil na univerzitu pro čerstvé vydání studentských novin, pro stávkující studenty jsem upekl bábovku...

Revoluce znamenala pro křesťany v naší zemi zlom. Najednou se smělo dělat mnoho věcí, které byly dříve zakázané, a tedy probíhaly buď tajně, nebo vůbec. Výrazně se rozšířila nabídka křesťanské literatury, dříve tvořená z velké části tituly pašovanými ze Západu nebo na stroji opísanými knihami ze samizdatu. Pomalu jsme zjišťovali, jak různorodá může být křesťanská hudba (a že dokonce existuje i křesťanský rock!). Pořádaly se masové evangelizace (kdo si dnes dokáže představit fronty nevěřících před stadiony,

jak čekají na další bohoslužbu?), koncerty, tábory, konference, veřejné Pochody pro Ježíše...

Součástí toho prudkého kvasu byl také vznik nových křesťanských médií. V září 1990 vyšlo první číslo Života víry. (Právě tohle výročí je ostatně důvodem, proč to všechno píšu. ☺)

U zrodu časopisu jsem pochopitelně nebyl, ale už od prvních čísel jsem ho četl a považoval ho tak trochu i za svůj. Byl pro mě zdrojem informací a svědectví ze života dalších věřících a nepo-

Třicetiny

chybně také jedním z faktorů, které formovaly mou víru, mou teologii a pohled na svět a církev. To, že spolupráce křesťanů různých vyznání je něco, co se Pánu Bohu líbí a čemu žehná, jsem už v té době chápal docela jasně a k jednotě Ježíšovy církve jsem chtěl i sám přispívat. Když jsem se tedy jako gymnazista začal pokoušet o své první novinářské krůčky, přirozeně jsem své pokusy nabízel mj. právě mezidenominacním médiím – Životu víry a rozhlasové stanici TWR. První články, mj. reportáž o Pochodu pro Ježíše v Olomouci, mi v ŽV vyšly v roce 1993 – to mi bylo šestnáct. A když jsem po vysoké škole hledal práci, právě v tomto časopise se uvolnilo místo redaktora... Kruh se uzavřel. Postupně jsem se stal součástí „druhé generace“ autorů Života víry.

Při oslavách kulatých výročí se obvykle ohlížíme zpět, ale radši bych se ještě víc díval dopředu. Bude tu Život víry v příštích letech, desetiletích? Jak bude vypadat? Co zůstane, v čem se změní? Přijdou další nadšenci, kteří využijí připravený prostor pro službu církvi a kteří třeba vytvoří další generaci/generace tvůrců časopisu?

Ve srovnání s věčností je 30 let nic. Doba se mění, Život víry taky (koho by třeba v 90. letech napadlo, že bude mít digitální a audio verzi!), ale důvody, které vedly k jeho vzniku, trvají, potřeba je pořád. Stále svým čtenářům pomáhá, aby také mohli „pít z mnoha pramenů“, ba aby se k nim dostalo to nejlepší z nich.

Líbí se mi myšlenka Tomáše Dittricha, že ŽV tu může být klidně až do Ježíšova druhého příchodu. Bude-li dobře plnit své poslání – povzbuzovat čtenáře v jejich každodenním chození s Bohem, přispívat k tomu, aby o sobě křesťané navzájem věděli, spolupracovali a měli se rádi, a bude-li pomáhat církvi, aby do svého okolí šířila nádhernou zprávu o záchraně v Ježíši. A ještě je tu jedna podmínka: Život víry neskončí, bude-li v našich zemích dostatek těch, kdo budou tento cíl sdílet a časopis číst a podporovat.

Bude tu Život víry za dalších 30 let? Nevím. Ježíš může znovu přijít dnes, za třicet let nebo ještě později. Do té doby využijme čas co nejlepě, každý tam, kde jsme. A budoucí věci vyhlížejme radostně.

Tomáš Coufal